

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Извештај комисије за избор др Вука Ф. Даутовића у звање Виши научни сарадник:

На IX Редовној седници НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ одржаној 18.12.2025. године, именовани смо у комисију за избор др ВУКА Ф. ДАУТОВИЋА у звање ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК.

Прегледом материјала који нам је достављен, као и на основу увида у његов научни рад и публикације, Наставно-научном већу Филозофски факултет – Универзитет у Београду подносимо овај извештај:

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

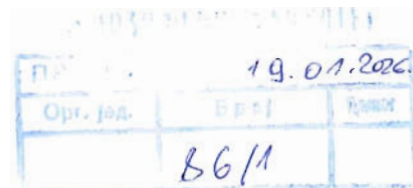
Име и презиме: Вук (Фети) Даутовић

Година рођења: 1977.

Радни статус: запослен

Назив институције у којој је запослен: Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Претходна запослења: Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Образовање

Основне академске студије:

1999–2008. Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Одбрањен мастер или магистарски рад:

2009. Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Одбрањена докторска дисертација:

2021. Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Постојеће научно звање: научни сарадник

Научно звање које се тражи: виши научни сарадник

Датуми избора у стечена научна звања (укључујући и постојеће)

научни сарадник: 06.07.2021. (решење бр. 660-01-00002/2021-14/64)

Област науке у којој се тражи звање: хуманистичке науке

Грана науке у којој се тражи звање: историја уметности

Научна дисциплина у којој се тражи звање: историја уметности и визуелне културе новог века

Назив матичног научног одбора којем се захтев упућује: МНО за историју, археологију и етнологију

Стручна биографија

Др Вук Даутовић (1977) је научни сарадник на Одељењу / Институту за историју уметности Филозофског факултета, Универзитета у Београду, где је такође завршио основне, мастер и докторске студије, одбранивши докторску дисертацију под насловом „Уметност и литургијски ритуал: богослужбени предмети у српској визуелној култури 19. века.“ Усавршавао се такође и као стипендиста Шпанског националног истраживачког центра (CSIC) и Универзитета Комплутенса у Мадриду (UCM), што је значајно унапредило његову међународну репутацију и интердисциплинарни истраживачку перспективу.

Његови научни интереси усмерени су најпре ка материјалној култури раног модерног доба и визуелној култури Југоисточне Европе, са посебним нагласком на црквену уметност, богослужбене предмете и литургијске утвари, које проучава у ширем контексту њихове улоге у црквеним ритуалима, те њиховој перформативности и функцију унутар културних пракси. У свом раду испитује начине на које примењена уметност посредује религијске, друштвене и уметничке идеје и значења, као и улогу

материјалних предмета у преношењу културних образаца и њиховој посредничкој улози међу религијама и културама. Значајан део његовог истраживачког опуса чини проучавање историје српског нововековног златарства, као и јеврејске визуелне културе на Балкану, нарочито у домену сефардске традиције.

Објавио је више научних студија и монографских радова о литургијском сребру, црквеним ризницама и сродним темама, и излагао на бројним међународним научним скуповима. За изузетан допринос развоју сефардских студија на Универзитету у Београду одликован је наградом *Caballero del Ladino*, додељеном у име петог председника Државе Израел, Јицхака Рахамима Наавона, на Универзитету Бен-Гурион у Негеву. Он је такође оснивач и председник Друштва за проучавање примењене златарске уметности у Београду.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

Грана науке: Историја уметности

Научна дисциплина: Историја уметности и визуелне културе Новог века

Истраживачки правац 1: Богослужбени предмети и обликовање визуелне културе Српске цркве у Новом веку – проучавање црквених ризница

Овај истраживачки правац усмерен је на систематско проучавање богослужбених предмета као кључних носилаца визуелне, симболичке и идентитетске културе Српске православне цркве у новом веку, са посебним фокусом на ризнице као до сада недовољно теоријски артикулисане целине. Полазећи од методолошког оквира историје уметности проширене анализом материјалности, ритуалне функције и историјског контекста употребе, истраживање превазилази традиционалне типолошко-стилске приступе и сагледава богослужбене предмете као активне учеснике којима се визуелно материјализује литургијска стварност и као средства визуелне комуникације. Такав приступ доследно је развијен у студијама и монографијама посвећеним ризницама саборних храмова у Београду „Ризница Саборне цркве у Београду“ (2023) и Чачку „Ризница Саборне цркве Вазнесења Господњег у Чачку“ (2024), као и у радовима који анализирају појединачне феномене који обликују визуелну и материјалну културу новог века, попут студије „Визуелна и материјална култура Београдског пашалука: Црквене утвари и литургијски сасуди од дрвета из 18. и раног 19. века“ (2024). Комбинацијом архивских извора, теренских истраживања и интердисциплинарних теоријских модела, црквене ризнице се интерпретирају као простори акумулације значења, меморије и репрезентације црквених и локалних заједница. Иновативност овог правца огледа се у померању фокуса са појединачног артефакта на динамичну целину збирке, чиме се значајно доприноси разумевању процеса обликовања визуелне културе Српске цркве и њене улоге у ширем друштвено-историјском контексту Балкана и југоисточне Европе.

Истраживачки правац 2: Српска златарска уметност, мајстори и радионице

Истраживачки правац посвећен српској златарској уметности од 18. до 20. века усмерен је на реконструкцију опуса, професионалних биографија и продукционих оквира златарских мајстора и радионица, са посебним нагласком на њихову улогу у обликовању сакралне и грађанске визуелне културе. Полазећи од систематичне анализе архивске грађе, еснафских књига, жигова и сачуваних предмета, истраживање превазилази традиционалне стилске и формалне приступе и уводи микроисторијску и социјално-историјску перспективу у проучавање златарства. Посебан допринос огледа се у идентификацији и научној атрибуцији појединих до сада анонимних или погрешно интерпретираних мајстора попут студије „Ко је био мајстор „Стојс“ – о златару Николи Стојисљевићу“ (2021), као и у реконструкцији њихових професионалних миграција и културних трансфера између балканског и средњоевропског простора опсежно датих у: „Уметничке миграције и визуелна култура Југоисточне Европе: мајстор Тома Исидоровић из Крушева“ (2023). Анализом деловања златарских радионица, технолошких поступака и прихватања савремених европских стилова,

златарски предмети се тумаче као носиоци сложених културних и идентитетских процеса. Иновативност овог правца лежи у повезивању историје уметности, историје заната и економске историје, чиме се српска златарска уметност по први пут сагледава као интегрални део ширих визуелних и друштвених токова нововековне и модерне Србије.

Истраживачки правац 3: Материјалност и артифицирање свакодневице предметима примењене уметности

Овај истраживачки правац усмерен је на проучавање предмета примењене уметности као активних чинилаца у процесу обликовања свакодневице, приватности и друштвене репрезентације у српској култури новог и модерног доба. Монографска студија „Сребрнина из колекција Историјског музеја Србије: материјалност и предмети као носиоци историјског памћења“ (2024) пример је методолошког начина који полазећи од теоријских оквира студија материјалне културе и дајући „биографије предмета“, истраживањем превазилази естетске и формалне интерпретације сагледавајући артифициране објекте као носиоце социјалних, политичких и меморијских значења. Посебан допринос овог правца остварен је кроз систематску анализу предмета од сребра, меморалија, покућства и личних портативних објеката, који се тумаче у контексту дворске културе, грађанске свакодневице и приватних стратегија саморепрезентације. Комбинацијом архивских извора, музеолошке документације и интердисциплинарних методолошких приступа, предмети се интерпретирају као медијатори између јавног и приватног, трајног и ефемерног, личног и колективног памћења. Иновативност овог истраживачког правца огледа се у интеграцији историје примењене уметности у шире токове културне и друштвене историје, чиме се артифицирани предмети свакодневице позиционирају као кључни извори за разумевање визуелне културе, идентитета и симболичких пракси у српском друштву 19. и 20. века.

3. ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

1. Рад из категорије M13: Dautović, V. (2024). “The Cult of the Holy Child from Sarajevo: Sanctity between Official Orthodoxy and Multiconfessional Piety”, у: Franceschini, C. Caverio de Carondelet C. (eds), *Holy Children and Liminality in Early Modern Art*, Vol. 2, Brepols, 156–173. ISBN 978-2-503-58698-4. DOI: <https://doi.org/10.1484/M.SACRIMA-EB.5.144407>

Научна вредност ове студије огледа се у томе што, полазећи од обимне анализе усмених предања, литургијске праксе и визуелне културе Старе православне цркве у Сарајеву, први пут систематски тумачи култ Светог Детета као специфичан облик локалне побожности који настаје изван канонских оквира, али истовремено открива важне механизме обликовања верске културе раног модерног доба. Студија показује да се структура дечијег култа темељи на прожимању народних бајки и наратива о мучеништву деце са ранохришћанским хагиографским матрицама, док топографски место дечијег кивота у женском простору цркве, открива посебну динамику женске побожности и улогу жена у очувању и обликовању самог култа. Посебно значајан квалитет рада јесте исцрпна интерпретација мултиконфесионалног карактера култа Светог Детета, који је, упркос одсуству званичне канонизације и иконографски формулисане репрезентације, постао место заједничке побожности жена православне и католичке конфесије, те Муслиманки и Јеврејки, што студију позиционира као изузетно вредан допринос разумевању упоредних религијских пракси и синкретичких модела побожности у урбаним срединама раномодерног Балкана. Ослоњена на богату интердисциплинарни грађу, студија убедљиво показује да култ Светог Детета представља парадигму лиминалне светости и пример народне побожности чија снага неконвенционалног хагиографског наратива овај специфичан дечији култ чини живим до данас.

2. Рад из категорије M51: Даутовић, В. (2024). „Визуелна и материјална култура Београдског пашалука: Црквене утвари и литургијски сасуди од дрвета из 18. и раног 19. века“, *Зборник Народног музеја Србије*, 2(26), 111–136.

Научни допринос ове студије огледа се у томе што први пут систематски разматра недовољно проучене дрвене богослужбене предмете као саставни део визуелне и материјалне културе Београдског пашалука, показујући да су они – иако израђени од „мање вредног“ материјала имали значајну улогу у одвијању литургијског и црквеног живота 18. и раног 19. века. Аутор, ослањајући се на ретке инвентаре и сачуване примерке, успоставља типологију дрвених утвари, реконструише њихову функцију у конкретном литургијском контексту и показује да су ови предмети важан извор за разумевање богослужења, визуелне културе дрвених цркава-брвнара и ширих друштвено-културних околности времена. Посебан квалитет рада је у повезивању материјалне културе са историјским контекстом, чему доприносе и прецизно идентификовани примери из инвентара који омогућавају да се изнесу нове, методолошки утемељене хипотезе о литургијској пракси и организацији црквеног живота у предустаничкој Србији. Оваквим приступом аутор значајно проширује постојећа знања о визуелној култури Београдског пашалука, осветљавајући сегмент материјалног наслеђа који је у досадашњој литератури остајао на маргинама.

3. Рад из категорије М41: Даутовић, В., Борозан, И., Кокотовић, Б. (2023). Ризница Саборне цркве у Београду, Београд: Музеј Српске православне цркве; Саборна црква у Београду; Филозофски факултет – Институт за историју уметности, Службени гласник. ISBN - 978-86-85917-32-5; 978-86-85917-30-1; COBISS.SR-ID – 127490057.

Научна монографија посвећена ризници Саборне цркве у Београду контекстуализована историографски, културно-историјски и уметнички радовима истакнутих колега у фокус ставља материјалну културу најважнијег градског Катедралног храма у Србији. Научни допринос огледа се у две упоредне студије и то опширне историје саме ризнице у свим фазама трајања онога што је београдска Саборна црква била и историје самих предмета у контексту њихове функције и уметничке вредности. У писању је аутор користио иновативни методолошки оквир, који први пут у систематичној и синтетичкој форми обједињује уметничко-историјску, те социјалну динамику – подразумевајући механизме ктиторije и анализу литургијске функције ризничког фонда тумачене кроз топографију Саборне цркве. Овакав приступ омогућава да се предмети проуче не само као уметнички артефакти већ као активни учесници у дугом трајању богослужбене праксе и културне историје престоничког храма. Аутор пажљиво разграничава слојеве настанка, употребе и секундарне интеграције предмета (од 18. до 20. века), комбинујући архивску ексцерпацију, упоредну стилистичку анализу, анализу материјалности и контекстуално читање инвентарних пописа из 1736, 1739, 1836. године, као и сведочанстава путописаца (нпр. Вујића), што резултира реконструкцијом развоја ризнице која до сада није била могућа. Квалитет студије нарочито се огледа у интерпретативној прецизности и способности да се расветле сложене културне, политичке и уметничке везе — од венецијанских, московских и јерусалимских штампарија, преко грчких и балканских златарских радионица, до османског текстилног наслеђа — чиме се ризница Саборне цркве у Београду представља као јединствен, динамичан и интеркултурални систем материјалне и духовне културе. Овако конципирана студија представља значајан академски допринос јер успоставља нове стандарде у интердисциплинарном проучавању црквених ризница, интегрисујући методе историје уметности, литургике и историје културе у једну убедљиву и методолошки јасну целину.

4. Рад из категорије М23: Даутовић, В. (2023). „Уметничке миграције и визуелна култура Југоисточне Европе: мајстор Тома Исидоровић из Крушева“, Зборник Матице српске за ликовне уметности, 51, 129–152. COBISS.SR-ID – 161259017.

Допринос науци историје уметности кроз изабрану студију огледа се у томе што први пут у целовитом методолошком оквиру реконструише живот и опус мајстора Томе Исидоровића, једне од кључних али до сада маргинализованих личности балканског златарства 19. века, заснивајући анализу на широком корпусу архивске грађе, компаративном материјалу и разматрању технолошких пракси и златарских техника попут нијела и прецизне бакрорезне гравире. Њена важност за проучавање златарства југоисточне Европе произилази из чињенице да убедљиво показује како се визуелни узорци,

технолошки процеси и декоративни репертоари преносе миграцијама мајстора од Свете Горе и Риле до Београда, документујући стварање специфичног стила у коме се преплићу левантски барок, млетачки утицаји, светогорска традиција и средњоевропски историјски стилови. Квалитет студије нарочито се огледа у прецизном идентификовању и атрибуцији великих сребрних црквених предмета (као што су окови јеванђеља из Лозовика и Петковице, рипида и литијског крста из Крагујевца, те путира манастира Петковица и Каленић), уз систематско читање мајсторских жигова и упоређивање иконографских шаблона, чиме се и упоредна грађа по први пут поставља у шири просторни и културни контекст Балкана. Овако дефинисан приступ значајно обогаћује историју уметничких кретања на Балкану, показујући да је златарство 19. века динамична, мобилна и космополитска уметничка сфера чији је развој условљен мрежом миграција, преплитањима културних модела и сталне размене стилских и уметничких узора који творе јединствен и у извесној мери хибридан карактер златарства југоисточне Европе.

5. Рад из категорије M14: Dautović, V. (2021). “Artification of Memory: ‘Trench Art’ and Remembering Serbian Soldiers from the Great War”, у: Makuljević, N. (ed.), *Culture of Remembrance, Visuality, and Crisis in the Balkans (17th–20th Century)*, Belgrade, 139–160. ISBN - 978-86-6427-191-2; COBISS.SR-ID – 50853385.

Значај одабране студије огледа се у томе што први пут систематски и методолошки прецизно класификује, контекстуализује и тумачи рововску уметност у српском и ширем балканском оквиру, интегришући материјалну културу Великог рата у савремене студије културе сећања. Аутор, ослањајући се на обимну визуелну, музеолошку и архивску грађу, убедљиво показује како предмети начињени од ратног материјала – од личних меморабилија до монументалних полијелеја и канделабара у меморијалним црквама – постају сложени носиоци сећања, симболи приватних емоционалних веза са ратом, али и инструменти јавне меморијализације и државне идеологије Краљевине Југославије. Вредност студије лежи у њеном иновативном приступу: она повезује микроисторијске личне предмете војника са макроисторијским процесима сакрализације палих хероја, показујући да су ова хибридна дела на раскршћу примењене уметности, народне уметности и политички обликоване меморијалне културе. Рад тиме значајно проширује досадашње разумевање рововске уметности, позиционирајући је као кључну тачку за проучавање визуелних стратегија памћења, трансформације ратне материјалности и културних механизма обликовања колективног идентитета у постратном српском друштву интегрисаном у Краљевину Југославију.

4. ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕХА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

4.1. Утицајност

Googl scholar: 31; Х-индекс: 3; Одабрани цитати:

Даутовић, В. (2024). „Антиминсна графика Анастаса Јовановића: истористичка реинтерпретација барокног узора“, *Црквене Студије / Church Studies*, vol. 21 br. 21, 519–536.
DOI:10.18485/ccs_cs.2024.21.21.34

- Пухнавцева, Т. (2025). „Еволюція ролі тла в українських антимінсах XVI–XIX століть“, *Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 84*, том 3, 69–75, DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/83-3-10>.

Даутовић, В. (2021). “Уметност и литургијски ритуал: богослужбени предмети у српској визуелној култури 19 века“, (докторска дисертација), Филозофски факултет Универзитета у Београду.

- Ćirović, Irena. (2025). „Church Art and Photography: Dušan Obrenović and Russian Models in Serbian Icon Painting“, *The transfer of icons and religious objects: from the Russian Empire to Serbian communities*, Makuljević, N. (ed.), Belgrade – Rethymno, 50. DOI: https://doi.org/10.18485/f_ricontrans_sr.2025

- Kostić, A. (2025). „The Ruling Ideology of King Petar I Karađorđević and Russia: The Transfer of Russian Icons and Liturgical Items to Serbia“, *The transfer of icons and religious objects: from the Russian Empire to Serbian communities*, Makuljević, N. (ed.), Belgrade – Rethymno, 70, 73. DOI: https://doi.org/10.18485/f_ricontrans_sr.2025
- Ženarju Rajović, I. (2022). „Products of Russian Visual Culture in the Treasury of Rakovica monastery in Belgrade (17th – 20th Centuries)“, *Museikon, A Journal of Religious Art and Culture*, 6, 147–156.

Даутовић, В. (2020). „Таксидарски кивот из сбирке Народног музеја у Београду“, *Зборник Народног музеја – Београд*, XXIV/2, Београд, 129-151.

- Куюмджијев, А. (2022). „Пътища за проникване на произведения на светогорски зографи в България“, у: Молитвени пътувания на българите през XVIII–XIX век и изкуство, Гергова И., Куюмджијев А., Захаријева, М., Бойкина, Д., Българска академия на науките, Институт за изследване на изкуствата – Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Art Studies, София, 127, 131. ISBN 978-619-7619-19-5
- Куюмджијев, А. (2021). „Произведения на светогорски зографи в България (1750-1850) / Works of Athonite Icon painters in Bulgaria (1750–1850)“, Българска академия на науките, Институт за изследване на изкуствата – Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Art Studies, София, 381, 384. ISBN 978-619-7619-07-2

Даутовић, В. (2019). „Каснобарокна ретроспективност и златарство Нишавске епархије у XIX веку“, *Саопштења*, LI (51), 105-122, ISSN - 0354-4346;

- Бойкина, Д. (2021). „Няколко мощехранителници от XIX в. и златарството в Пазарджик“, *Проблеми на изкуството* 1/2021, 25–36.

Даутовић, В. (2019). „Меморабилија ефемерног спектакла из 1867. године: „Поздрав Његовој Светлости Михаилу М. Обреновићу III књазу српском“ из Јеврејског историјског музеја у Београду“, *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, књ. 6, Горњи Милановац 2019, 231–251, [COBISS.SR-ID 21221641].

- Тимотијевић, М., Марушић, А. (2025). *Усклици искреног одушевљења : ефемерни спектакл и путовање краља Александра и краљице Драге Обреновић по Србији 1901. године*, Чачак – Горњи Милановац. ISBN 978-86-82700-11-1
- Тимотијевић, М. (2024). „Ефемерни спектакл и владарске посете кнеза Михаила Обреновића варошима Србије“, *Кнез Михаило Обреновић : време, живот, дело (поводом двестогодишњице рођења)*, Терзић С. (ур.), Крагујевац, 165-196.

Даутовић, В. (2018). „Мобилијар Обреновића из београдског Старог конака у манастиру Раковица“, *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, књ. 5, Горњи Милановац, 107-135.

- Марјановић, Н. (2024). „Музика на двору Обреновића - трагом мемоарске литературе“, *Обреновићи и књижевност*, Вукићевић, Д., Пејчић, А., Серија Културни оквири српске књижевности, књ. 5, Београд – Крагујевац, 445-467. ISBN 978-86-7095-332-1.
- Цветковић, С. (2024). „Дворови кнеза Михаила Обреновића 1860–1868: архитектура, уметност и дворска култура“, *Кнез Михаило Обреновић – владар, личност и дело, тематски зборник радова*, Београд, 155–176.
- Цветковић, С. (2022). *Уметност и дворска култура у Србији 1872-1903*, Београд, 20, 27, 31, 111, 128, 140–141, 213–215, 237–238, 242, 251–252, 259, 261, 317. ISBN-978-86-6277-136-0.

Даутовић, В. (2018) „Ризница храма Силаска Светог Духа: визуелни аспекти литургијског живота Старе крагујевачке цркве“, *Споменица два века Старе цркве у Крагујевцу (1818–2018)*, Крагујевац, 219–248, [COBISS.SR-ID 529941143].

- Гергова, И., Стоилова, А., Миков, Ј. (2021). *Свецени стѣпки в християнството и ислама / Sacred Footprints in Christianity and Islam*, София, 24. ISBN 978-619-239-650-3

Dautović, V., Putnik, V. (2017). “Building of the house of Jewish church-school community in Belgrade and the process of Jewish emancipation”, *Serbian Studies, Journal of the North American Society for Serbian Studies*, Slavica publishers, Indiana University, 1-2, 28, 179–218. ISSN 0742-3330.

- Filipović J., Vučina Simović, I. (2020) „La presencia de los sefardies en los paisajes culturales de Belgrado antes del Holocausto: una perspectiva de la semiótica multimodal“, *Хиспанско наслеђе у мултикултуралном свету : зборник у част професору Далибору Солдатићу*, Београд, 495–530. DOI: https://doi.org/10.18485/legado_hispanico.2020.ch24
- Putnik Prica, V. (2020) “Orientalism and Interior Design in Belgrade (1918–1941)” *SmartArt 2019 Conference Proceedings*, 56–66.
- Рожман, М. (2017), *Визуелна култура и приватни идентитет породице Були*, Београд, 71.

Даутовић, В. (2017). „О антиминосу архиепископа београдског и митрополита Србије Михаила (Јовановића)“, *Зборник Матице српске за ликовне уметности*, 45, 189–204.

- Лукић, Н. (2020). „Литургијско богословље митрополита Михаила Јовановића“, *Црквене студије*, Ниш / Church Studies, Niš, 133–149. https://doi.org/10.18485/ccs_cs.2023.20.20.7

Даутовић, В. (2016). „Династичка ктиторија и лична побожност Обреновића: даривање цркава богослужбеним предметима и утварима“, *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, књ. 4, Горњи Милановац 85–136. [COBISS.SR-ID 528588183].

- Тимотијевић, М., Марушић, А. (2025). *Усклици искреног одушевљења : ефемерни спектакл и путовање краља Александра и краљице Драге Обреновић по Србији 1901. године*, Чачак – Горњи Милановац. ISBN 978-86-82700-11-1
- Ženarju Rajović, I. (2022). „Products of Russian Visual Culture in the Treasury of Rakovica monastery in Belgrade (17th – 20th Centuries)“, *Museikon, A Journal of Religious Art and Culture*, 6 147–156.
- Марковић, З. (2019). „Плаштаница из 1826. године – дар Томаније Обреновић Манастиру Боговађа“, *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, књ. 6, Горњи Милановац, 214.
- Вукелић, Д. (2017). „Отуђено наслеђе: аукцијска продаја драгоцености краљице Драге Обреновић у Кристију 1904. године“, *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, V, Горњи Милановац, 343–373.

Dautović, V. (2016). „Riznica Stare crkve Svetog arhangelu Mihaila u Jagodini“, *Zbornik radova / Simposion Dva veka Stare crkve u Jagodini*, 27-28. novembar 2016. godine, Jagodina, 123–146, [COBISS.SR-ID 251615756].

- Vardanyan, M., (2020). „Altar Crosses in Romanian-Armenian Church Tradition“, *Revue des études sud-est européennes*, Tom. LVIII, No. 1–4, Janvier–Décembre, 197.

Даутовић, В. (2015). „Ризница манастира Светог Прохора Пчињског“, *Манастир Свети Прохор Пчињски*, Макуљевић Н. (Прир.), 458–555. ISBN 978-86-87029-10-1.

- Гергова, И. (2016). *Църквата Рождество Богородично в Берковица*, София, 152.

- Бойкина Д. (2018). „Две мощехранителници от Троянския манастир в България“, *Balkanoslavica*, vol. 47, 1, 105–118.

Даутовић, В. (2014). „Прилог познавању кутија „мошти“ у српској верској култури деветнаестог века“, *Светлост од светлости: хришћански сакрални предмети у музејма и збиркама Србије*, Ниш, 137–146.

- Куюмджиев, А. (2021). „Произведения на светогорски зографи в България (1750–1850) / Works of Athonite Icon painters in Bulgaria (1750–1850)“, Българска академия на науките, Институт за изследване на изкуствата – Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Art Studies, София, 381, 384. ISBN 978-619-7619-07-2.
- Бойкина Д. (2020). „Itinerant Monks, Taxidiotic Boxes and Pilgrimage in the 18th–19th Century in the Bulgarian Lands“, *Изкуствоведски Четения: Тематичен рецензиран годишник за изкуствознание в два тома, том I. – Пътешествия*, Moutafov, E., Kuyumdzhieva, M. (Ур.), София, 224.
- Бойкина Д. (2019). „Темата „Христос Лоза“ в декоративната програма на един кивот за мощи“, *Изкуствоведски Четения: Тематичен рецензиран годишник за изкуствознание в два тома, том I. – Мотиви. Модели. Подготвителни рисунки*, Moutafov, E., Kuyumdzhieva, M. (Ур.), София, 391–412.
- Куюмджиев, А. (2022). „Пътица за проникване на произведения на светогорски зографи в България“, у: Молитвени пътувания на българите през XVIII–XIX век и изкуство, Гергова И., Куюмджиев А., Захаријева, М., Бойкина, Д., Българска академия на науките, Институт за изследване на изкуствата – Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Art Studies, София, 127, 131. ISBN 978-619-7619-19-5

Dautović, V. (2014). „Liturgical vessels from XIX century Serbian Orthodox churches: Pictorial symbolic decoration of Eucharistic chalices“, *Зборник Матице српске за ликовне уметности*, бр. 42, 171–186.

- Бойкина, Д. (2016). „Няколко мощехранителници от софийски златари“, *Проблеми на изкуството* 4/2016, 37–43.

Dautović, V. (2013). „Monument to Fallen Jewish Soldiers in the Wars Fought between 1912 and 1919 at the Sephardic Cemetery in Belgrade“, *ACTA HISTORIAE ARTIS SLOVENICA, Visualizing Memory and Making History Public Monuments in Former Yugoslav Space in the Twentieth Century*, Murovec B. (ed.), Umetnostno zgodovinski Inštitut Franceta Steleta ZRC SAZU, бр. 18/2, Љубљана, 43–58. 184–185, ISSN 1408-0419.

- Bar Shuali J. J. (2024). „Armas, súbditos y ciudadanos. Sobre una historia socio-militar judía en los procesos emancipatorios y contrarrevolucionarios: una reflexión historiográfica - Weapons, Subjects and Citizens. About a Jewish Social-Military History in the Emancipatory and Counterrevolutionary Processes: A Historiographic Reflection“, *Editado por la Asociación Española de Historia Militar (ASEHISMI)*, Vol. 2 Núm. 1, 97–112. DOI: <https://doi.org/10.61926/ra.v2.i1.35>
- Zebić, T. (2020). „The Jewish Community in Pirot: Public and Religious Identity in the Balkan Ottoman Town from the Tanzimat Reform Period to the First World War“, *Colloquia Balcanica* 7, 165–179.
- Panić, B. (2018). *Burial Ground Complex of the Jewish Cemetery in Belgrade*, Beograd, 52.
- Рожман, М. (2017), *Визуелна култура и приватни идентитет породице Були*, Београд, 71.
- Kadijević, A. (2013). „The Creative Presence of Jews in Belgrade Architecture of the Twentieth Century“, *Serbian Studies: Journal of the North American Society for Serbian Studies*, Slavica Publishers, Vol. 27, Num. 1-2, 147–165. <https://doi.org/10.1353/SER.2013.0009>

Dautović, V. (2013). „Svet ličnih predmeta i privatni prostor Pavla Beljanskog“, *Memorijal Pavla Beljanskog*, Jovanov, J. (ur.), Novi Sad, 91–113.

- Piperski, N., Savić, I. (2019). „Soba u ruskom stilu - uticaj kulture ruskih emigranata na početke formiranja Zbirke ikona Seklić“, *Kultura*, 162, 343–357. <https://doi.org/10.5937/kultura1962343P>
- Putnik Prica, V. (2017). „U lepom stanu sreća stanuje - beogradski enterijeri kao vid javnih prostora u međuratnom periodu“, *Nasleđe*, 18, 79–88. <https://doi.org/10.5937/nasledje1718079P>
- Путник Прица, В. (2017). „Архитектура Смедеревске Паланке 1918-1941“, *Смедеревски крај 1918-1941 ; зборник радова научног скупа*, Кадијевић, А. Бјелица, А. (ур.), Смедерево, 323–344. ISBN 978-86-907789-9-7.

Рожман, М. (2017). *Визуелна култура и приватни идентитет породице Були*, Београд, 71.
 Даутовић, В. (2012). „Црква Свете Тројице у Рогљеву“, *Сакрална топографија Неготинске Крајине*, Макуљевић Н. (ур.), Неготин, 220–230, ISBN 978-86-87691-02-5.

- Гергова И., Генова Е., Ванев, И., Захаријева М. (2017). *Майстори от Дебърската художествена школа в Северозападна България / Masters of the Art School of Debar in Bulgaria's Northwest*, Институт за изследване на изкуствата - БАН, Том 1, София, 17. ISBN 978-954-8594-66-0.

Даутовић, В. (2012). „Црква Вазнесења Господњег у Рајцу“, *Сакрална топографија Неготинске Крајине*, Макуљевић Н. (ур.), Неготин, 203–210, ISBN 978-86-87691-02-5.

- Гергова И., Генова Е., Ванев, И., Захаријева М. (2017). *Майстори от Дебърската художествена школа в Северозападна България / Masters of the Art School of Debar in Bulgaria's Northwest*, Институт за изследване на изкуствата - БАН, Том 1, София, 17. ISBN 978-954-8594-66-0.

Даутовић, В. (2012). „Црква Свете Тројице у Мокрању“, *Сакрална топографија Неготинске Крајине*, Макуљевић Н. (ур.), Неготин, 126–135., ISBN 978-86-87691-02-5.

- Недељковић, В. (2018). „Стари иконостас Живка Павловића из Богородичине цркве у Студеници“, *Студије визуелне културе Балкана: Зографски кругови*, Том 1, Београд, 153–180.

Dautović, V. (2009) „Bogoslužbeni predmeti u crkvenim riznicama Vranjske eparhije“, *Leskovački zbornik*, 49, 385–418.

- Ženarju, I. (2013) „Izgradnja i opremanje Crkve Svetog Save u Kosovskoj Mitrovici (1896-1913)“, *Baština*, 34, 393–417.

Даутовић, В. (2008). „Ризница цркве Свете Тројице у Врању“ *Саборни храм Свете Тројице у Врању*, Макуљевић Н. (ур.) Врање, 159–217.

- Lakić, M. (2025). „Russian and Serbian Sacral Visual Culture in the 19th Century: Russian Donations and the Furnishing of the Orthodox Cathedral in Sarajevo“, *The transfer of icons and religious objects: from the Russian Empire to Serbian communities*, Makuljević, N. (ed.), Belgrade – Rethymno, 196. DOI: https://doi.org/10.18485/f_ricontrans_sr.2025
- Костић, А. (2025). „Иконостас Цркве Светог Николе у Божици код Босилеграда“, *Баштина*, 66, 173–189. [хтпс://дои.орг/10.5937/бастина35-59309](https://doi.org/10.5937/bastina35-59309)
- Гергова, И. (2022). „Икони и други живописни произведения от Светите земи“, *Молитвени пътувания на българите през XVIII–XIX век и изкуство*, Гергова И., Кулумджиев А., Захаријева, М., Бойкина, Д., Българска академия на науките, Институт за изследване на изкуствата – Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Art Studies, София, 2022, 57. ISBN 978-619-7619-19-5.
- Ženarju Rajović, I. (2021). „Pilgrimage and Visual Culture in 19th-Century Kosovo and Metohija“, *Изкуствоведски Четения: Тематичен рецензиран годишник за изкуствознание в два тома, том I. – Старо изкуство*, Moutafov, E., Kuyumdzhieva, M. (Ур.), София, 243.
- Женарју Рајовић, И. (2016). *Црквена уметност XIX века у Рашко-призренској епархији (1839–1912)*, Београд.

- Женарју, И. (2013). „Зидно сликарство у цркви Свете Петке у селу Стража код Гњилана“, Баштина, 35, 315-343.

4.2. Међународна научна сарадња

Међународни пројекат, Liturgical Objects in the Context of Silversmith's Art During the Ottoman period (Based on Materials from the Diocese of Plovdiv) Bulgarian National Science Fund, Ministry of Education and Science, contract No. KP-06-M80/2/7.12.2023, руководилац др Дарина Боикина, Institute of Art Studies, Bulgarian Academy of Sciences. Ангажован као члан међународног пројектног тима са пројектним задатком анализе прикупљене теренске грађе са подручја Митрополије пловдивске (<http://www.plovdivskamitropolia.bg/>) и упоредне грађе са подручја Јужне Србије, члан академског одбора друге међународне конференције „Southeast European Silversmithing: Artisans, Donors, and the Concept of Piety during the Early Modern Period“, одржане у Софији 17–18. октобра 2024. године, коуредник књиге апстраката. (<https://liturgicalobjectsproject.artstudies.bg/en/team/>)

Међународни пројекат, RICONTRANS: Visual Culture, Piety and Propaganda: Transfer and Reception of Russian Religious Art in the Balkans and the Eastern Mediterranean (16th – early 20th c.), ERC Consolidator Grant 2019-2025, руководилац др Јулијана Бојчева, Foundation for Research and Technology Hellas / Institute for Mediterranean Studies, Greece; члан пројектног тима (<https://ricontrans-project.eu/vuk-dautovic/>); теренско истраживање импорта руских црквених предмета у Србију и присуства руске материјалне културе у српској православној цркви – резултати саопштени на научним конференцијама пројекта.

Гостујући предавач у току летњег семестра 2022. године, Ben-Gurion University of the Negev, Israel. Наставу држао као гостујући предавач у оквиру предметних курсева: “Between Text and Ritual”, “Jewish Hagiography”, taught by Prof. Eliezer Papo; “Christian sources for Art History”, taught by Prof. Sara Offenberg; “Minor Literature: Theories and Sources” taught by Prof. Haviva Pedaya.

4.3. Руководјење пројектима и потпројектима (радним пакетима)

Руководилац истраживачког пројекта у области културног наслеђа и библиотечко - информационе делатности: „Ризнице Катедралних цркава Митрополије Београдске“, финансираног од стране Министарства културе и информисања Републике Србије, решење бр. 000579294202411800001012630002 од 15.03.2024. године.

4.4. Уређивање научних публикација

Члан уређивачког одбора међународног научног часописа „El Prezente : studies in Sephardic culture“, издавач „Moshe David Gaon Center for Ladino Culture of Ben-Gurion University of the Negev, Israel“.

4.5. Предавања по позиву (осим на конференцијама)

- Јавно предавање „Оставштина нишког кујунције Ђорђа М. Јанковића“ и вођење кроз збирку Музеја црквених старина Епархије нишке, одржано у Музеју црквених старина Епархије нишке у Нишу, у четвртак 26.12.2024.
- Јавно предавање „Одабрани примери златарске уметности и филиграна Врањске и Пчињске области“ одржано у Народном музеју у Врању, у уторак 19.11.2024.
- Јавно предавање „Пиротске кујунције и златари 19. века, мајстори: Стоја Димин, Димитрије Јовановић, Димитрије Петровић и Стојан Петровић“ одржано у галерији Музеја Понишавља у Пироту, у понедељак 18.11.2024.
- Јавно предавање „Основни токови златарства Јужне Србије и уметност филиграна“, одржано у књижевно меморијалном простору Народног музеја у Нишу, у петак 01.11.2024.
- Јавно предавање „Златари из лесковца и српска уметност филиграна на Светској изложби у Паризу 1900.“ одржано у Народном музеју у Лесковцу, у четвртак 31.10.2024.
- Јавно предавање по позиву „Проучавање покретних предмета као објеката заштите и споменика културе: богослужбени предмети и црквене утвари Православне цркве“, намењено запосленим у установама заштите, конзерваторима, музејским стручњацима и другима који се баве заштитом, проучавањем и чувањем покретног културног наслеђа у Републици Србији, одржано у просторијама Републичког завода за заштиту споменика културе – Београд, Радослава Грујића бр. 11, у петак 22. марта 2023.

4.6. Образовање научних кадрова

Универзитета у Крагујевцу – Центар за студије сећања

Предмет „Јеврејска визуелна култура од еманципације до Холокауста“ (екстракурикуларни програм „Студије Холокауста“)

4.7. Награде и признања

Награда „Order of Caballero Del Ladino in the name of the fifth President of the State of Israel Don Yitzhak Navon“ за академски допринос развоју сефардских студија у Србији, додељена на Универзитету Бен Гурион у Негеву, Израел, 2017. године.

4.8. Допринос развоју одговарајућег научног правца

Након одбране докторске дисертације, кандидат је развио кохерентан и методолошки јасно профилисан истраживачки корпус који значајно доприноси формирању и артикулацији новог научног правца унутар историје уметности, усмереног на проучавање материјалности, артифицираних предмета и визуелне културе у српском и југоисточноевропском простору новог и модерног доба. Посебан допринос огледа се у померању фокуса са традиционалних стилско-типолошких анализа ка интерпретацији предмета као активних медијатора друштвених, конфесионалних и идентитетских процеса. У том контексту, богослужбени предмети, златарски радови и објекти примењене уметности не посматрају се искључиво као естетски артефакти, већ као носиоци агенсности, меморије и симболичке комуникације. У монографији посвећеној Саборној цркви у Београду „Ризница Саборне цркве у Београду“ (2023), публиковани су по први пут многи предмети потпуно непознати научној и широј јавности, интерпретирани кроз искуство методологије примењене у докторској дисертацији, која је зрело надграђена стварањем јасног и иновативног начина интерпретације културно-историјског наратива писаног из угла предмета који су носиоци и субјекти историјске радње.

Методолошка иновативност овог научног правца заснива се на доследној интеграцији историје уметности са студијама материјалне културе, антропологијом ритуала, социјалном и културном историјом. Кандидат уводи аналитички модел који омогућава тумачење предмета као „биографских ентитета“, чија се значења мењају у зависности од контекста употребе, циркулације и рецепције. Овај приступ посебно је развијен кроз проучавање црквених ризница, златарских радионица и музејских збирки, где се динамика између сакралног и профаног, јавног и приватног, трајног и ефемерног јасно артикулише кроз материјалну форму предмета. Рецентан је пример монографска студије једне од значајнијих музејских колекција Историјског музеја Србије студија „Сребрнина из колекција Историјског музеја Србије: материјалност и предмети као носиоци историјског памћења“ (2024), која је изврсан пример субспецијалне експертизе и широког културно-историјског тумачења појединачних артефаката повезаних наративом националне повеснице.

Истраживачки резултати превазилазе оквире појединачних студија случаја и доводе до концептуалног проширења дисциплине, у којем се визуелна култура сагледава као поље интеракције људи, предмета и институција. Научни допринос овог корпуса радова је двострук: с једне стране, утемељује се нови аналитички приступ проучавању материјалне и примењене уметности у српској историји уметности, а са друге стране, отвара се простор за даља интердисциплинарна истраживања која преиспитују улогу предмета у обликовању културног памћења, идентитета и свакодневних пракси. На тај начин, кандидат се јасно позиционира као носилац и развијач новог научног правца, релевантног како за национални, тако и за шири регионални и европски истраживачки контекст. Ова тврдња јасно се може сагледати и кроз иницијативу кандидата за стварање међународне мреже експерата посвећених проучавању златарства и материјалне културе југоисточне Европе, кроз два међународна скупа чији је главни организатор и идејни творац др Вук Даутовић, и то: „International Conference: Southeast European Silversmithing: Artisans, Donors, and the Concept of Piety during the Early Modern Period Sofia, 17–18 October 2024.“ и “ International Conference: Southeast European Silversmithing:

Liturgical Objects and the Construction of a Cultural, Technological and Iconographical Network in the Early Modern Period". Београд, 4–5. новембар 2022.

5. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА - од избора у звање Научни сарадник

I Монографије, монографске студије, тематски зборници, лексикографске и картографске публикације међународног значаја — M10

M13, 7: Dautović, V. (2024). "The Cult of the Holy Child from Sarajevo: Sanctity between Official Orthodoxy and Multiconfessional Piety", у: Franceschini, C., Caverio de Carondelet C. (eds), *Holy Children and Liminality in Early Modern Art*, Vol. 2, Brepols, 156–173. ISBN 978-2-503-58698-4. DOI: <https://doi.org/10.1484/M.SACRIMA-EB.5.144407>

M14, 5: Dautović, V. (2021). "Artification of Memory: 'Trench Art' and Remembering Serbian Soldiers from the Great War", у: Makuljević, N. (ed.), *Culture of Remembrance, Visuality, and Crisis in the Balkans (17th–20th Century)*, Belgrade, 139–160. ISBN - 978-86-6427-191-2; COBISS.SR-ID – 50853385.

II Радови у научним часописима међународног значаја; научна критика; уређивање часописа – M20

M23, 4: Даутовић, В. (2024). „Антиминсна графика Анастаса Јовановића: истористичка реинтерпретација барокног узора“, *Црквене Студије / Church Studies*, vol. 21 br. 21, 519–536. DOI:10.18485/ccs_cs.2024.21.21.34

M23, 4: Даутовић, В. (2023). „Уметничке миграције и визуелна култура Југоисточне Европе: мајстор Тома Исидоровић из Крушева“, *Зборник Матице српске за ликовне уметности*, 51, 129–152. COBISS.SR-ID – 161259017.

M23, 4: Даутовић, В. (2021), „Ко је био мајстор „Стоје“ – о златару Николи Стојисилевићу“, *Зборник Матице српске за ликовне уметности*, 49, 125–142. COBISS.SR-ID – 56114185.

III Зборници међународних научних скупова – M30

M34, 0,5: Dautović, V. (2024). "Silver Votive Offerings of 19th-Century Serbian Rulers: Shaping Church Visual Culture and Their Role in Changing Cultural Models", у: Boykina, D., Jerman, M., Dautović, V. (eds), *International Conference: Southeast European Silversmithing: Artisans, Donors, and the Concept of Piety during the Early Modern Period*, Sofia, 17 – 18 October 2024. Sofia: Institute of Art Studies at the Bulgarian Academy of Sciences, 35–36. ISBN 978-619-7619-43-0; COBISS.SR-ID – 156105225.

M34, 0,5: Boykina, D., Jerman, M., Dautović, V. (2024), *Book of Abstracts - Southeast European Silversmithing: Artisans, Donors, and the Concept of Piety during the Early Modern Period*, Sofia: Institute of Art Studies at the Bulgarian Academy of Sciences. ISBN 978-619-7619-43-0; COBISS.SR-ID – 156095497.

M34, 0,5: Dautović, V. (2022), „The Belgrade Goldsmith's Guild and the Shaping of Visual Culture Through Sacral Silver Objects in the Principality of Serbia in the 19th century“, Abstracts of papers : International conference Southeast European silversmithing: liturgical objects and the construction of a cultural, technological and iconographical network in the Early Modern period, Belgrade, 18–19. ISBN - 978-86-6427-239-1; COBISS.SR-ID – 79023625.

M34, 0,5: Dautović, V. (2022), „Zionism and Sephardic identity : the "Oneg Shabbat" Society's building in Belgrade“, Abstracts of Papers: Annual Conference of the Society for Sephardic Studies "Sephardic Jews between Religious, Ethnic, and National Identity", Belgrade, 32–33. COBISS.SR-ID – 73599497.

M34, 0,5: Dautović, V. (2022), „Друштвене и уметничке прилике у Нишу након присаједињења : Ђорђе М. Јанковић златарски мајстор, ратни ветеран и дворски кујунџија краља Милана Обреновића“, Књига резимеа: Научни скуп са међународним учешћем Династија Обреновић и проглашење Краљевине Србије, Ниш, септембар 13–14. ISBN - 978-86-83019-73-1; COBISS.SR-ID – 77658889.

M34, 0,5: Dautović, V. (2021), The role and usage of Russian liturgical objects in the shaping of the visual culture of the Serbian Orthodox Church in the second half of the 19th century. 2nd RICONTRANS Workshop: Icons in Motion: Russian religious art, visual culture and collective identities in the Balkans and the East Mediterranean, Belgrade, 9-12 September, 21–22.

M34, 0,5: Dautović, V, Bojkina D, Jerman, M. (2022), Abstracts of papers / International conference Southeast European silversmithing: liturgical objects and the construction of a cultural, technological and iconographical network in the Early Modern period, Belgrade, 4th – 5th november 2022. ISBN - 978-86-6427-239-1; COBISS.SR-ID – 79023625.

M34, 0,5: Dautović, V, Erdeljan J, Makuljević N. (2022), Abstracts of Papers / The Tenth Annual Conference of the Society for Sephardic Studies „Sephardic Jews between Religious, Ethnic, and National Identity“, Belgrade, 27th–30th June 2022; COBISS.SR-ID – 73599497.

IV Монографије националног значаја; поглавља у монографијама – M40

M41, 10: Даутовић, В., Борозан, И., Кокотовић, Б. (2023). *Ризница Саборне цркве у Београду*, Београд: Музеј Српске православне цркве; Саборна црква у Београду; Филозофски факултет – Институт за историју уметности, Службени гласник. ISBN - 978-86-85917-32-5; 978-86-85917-30-1; COBISS.SR-ID – 127490057.

M42, 7: Даутовић, В. (2024). *Сребрнина из колекција Историјског музеја Србије: материјалност и предмети као носиоци историјског памћења*, Београд: Историјски музеј Србије. ISBN - 978-86-81590-28-7; COBISS.SR-ID – 160778505.

M42, 7: Даутовић, В., Јаковљевић, С. (2024). *Ризница Саборне цркве Вазнесења Господњег у Чачку*, Краљево–Чачак. ISBN - 978-86-81526-26-2; COBISS.SR-ID – 140057353.

M44, 3: Даутовић, В. (2024). „Духовно путовање пределима патње и слике у штампаним ходочасничким проскинитарионима 18. и 19. века: Покољ Витлајемских младенаца“, у: Брајовић, С. (ур.), *Тело и насиље у уметности и визуелној култури раног модерног доба*, Београд, 133 –151. DOI: https://doi.org/10.18485/f_tnasilje_xv_xix.2024.ch7; ISBN: 978-86-6427-345-9; COBISS-ID: 160974857.

M44, 3: Даутовић, В. (2023). „Од ратног ветерана до дворског кујунџије: Ђорђе М. Јанковић у друштвеним и уметничким збивањима Ниша друге половине 19. века“, у: *Династија Обреновић и проглашење Краљевине Србије: тематски зборник радова*, С. Рајић (ур), Ниш, 195–214. ISBN 978-86-83019-79-3.

M44, 3: Даутовић, В. (2022). „Трагови Обреновића у црквама на подручју Златиборског среза и Ужица“, у: *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије и Европе*, књ. 7, 195–213. ISBN 978-86-82877-94-3.

M45, 2: Даутовић, В. (2022). „Методологија истраживања црквених ризница и проучавања богослужбених предмета и утвари“, у: Bolović Ranković, A., Cićović, A. (ур.), *Ризнице цркава и манастира рудничко–таковског краја*, том 2, Горњи Милановац, 7–17. ISBN: 978-86-82877-99-8; COBISS-ID: 115281673.

M45, 2: Даутовић, В. (2021). „Ризнице цркава рудничко–таковског краја: Материјалност и визуелна култура“, у: Bolović Ranković, A., Cićović, A. (ур.), *Ризнице цркава рудничко–таковског краја*, том 1, Горњи Милановац, 4–18. ISBN: 978-86-82877-91-2; COBISS-ID: 52108297.

V Радови у часописима националног значаја – M50

M51, 3: Dautović, V. (2024). „Vizuelna i materijalna kultura Beogradskog pašaluka: Crkvene utvari i liturgijski sasudi od drveta iz 18. i ranog 19. veka“, *Zbornik Narodnog muzeja*, 2(26), 111–136. COBISS.SR-ID – 160445961.

M51, 3: Dautović, V., Putnik Prica, V. (2024). „Dom društva ‘Oneg Šabat i Gemilut Hasadim’“, *Nasleđe*, 25, 181–198. DOI: 10.5937/nasledje2425181P.

M51, 3: Даутовић, В. (2023). „Уметничка обрада сребра и црквена визуелна култура Ужица у XIX веку“, *Саопштења*, 55, 107–134. COBISS.SR-ID – 152911369.

M51, 3: Даутовић, В. (2021). „Материјалност и визуелна култура: литургијски предмети из Саборног храма Вазнесења Христовог у Чачку“, *Саопштења*, 53, 73–96. COBISS.SR-ID – 113419529.

M51, 3: Dautović, V. (2021). “The Role of the Serbian Church in the Immunization of the Population during the First half of the 19th Century”, *Acta historiae medicinae, stomatologiae, pharmaciae, medicinae veterinariae*, XL, 38–48. COBISS.SR-ID – 62385161.

M56, 0,5: Даутовић, В. (2023). „Златарство у Загребу 1450–1550: литургијски предмети и накит: Аријана Копрчина, Школска књига, Музеј за умјетност и обрт: Загреб 2022“, *Зборник 19, Музеј примењене уметности: Београд*, 99–100. COBISS.SR-ID – 131411721.

VI Предавања по позиву на скуповима националног значаја

M63, 1: Даутовић, В. (2025). „Улога богослужбених предмета у процесу обликовања визуелне културе цркве Светог великомученика Георгија у Књажевцу“, 190 година цркве Светог великомученика Георгија у Књажевцу, М. Милошевић Мицић, В. Стојадиновић (ур.), Књажевац : Завичајни музеј "Књажевац" : Народна библиотека "Његош", 78-93; ISBN: 978-86-85923-36-4; COBISS.SR-ID – 175670281.

M63, 1: Даутовић, В. (2025). „Ризница Саборне цркве Рођења Пресвете Богородице у Зајечару кроз два века литургијског и архијерејског богослужења“, Сто деведесет година од оснивања Епархије тимочке, З. Ранковић (ур), Београд : Православни богословски факултет Универзитета Зајечар : Српска Православна црква, Епархија тимочка, 217-263; ISBN: 978-86-7405-282-2; COBISS.SR-ID – 171160073.

M63, 1: Dautović, V, Đorđević, J. (2022) „Auralizacija sakralnih prostora i likovni programi: nove perspektive i mogućnosti istraživanja“, *Zbornik radova, LXVI Konferencija ETRAN, Novi Pazar 6-9. juna 2022*, Katić, V. (Ur.), Beograd, 21–24. ISBN: 978-86-7466-930-3.

M64, 0,5: Даутовић, В. (2024). Духовно путовање и слике насиља у штампаним проскинитарима раног модерног доба. У: Брајовић, С. (Едс.), Тело и насиље у уметности и визуелној култури раног модерног доба, Београд: Филозофски факултет, 2024, 16–17. COBISS.SR-ID – 146080777.

6. КВАНТИФИКАЦИЈА НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА КАНДИДАТА

Врста резултата	Вредност резултата (Прилог 2)	Укупан број резултата (укупан број резултата који подлежу нормирању)	Укупан број бодова (укупан број бодова након нормирања)
M13	7	1	7
M14	5	1	5
M23	4	3	12
M34	0.5	8	4
M41	10	1	10
M42	7	2	14
M44	3	3	9
M45	2	2	4
M51	3	5	15
M56	0.5	1	0.5
M63	1	3	3
M64	0.5	1	0.5
УКУПНО			84

Поређење са минималним квантитативним условима за избор у тражено научно звање

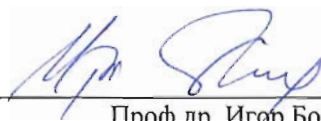
Диференцијални услов за оцењивани период за избор у научно звање: научно звање	Неопходно	Остварени нормирани број бодова
Укупно	50	M13 = 7 M14 = 5 3xM23 = 12 8xM34 = 4 M41 = 10 2xM42 = 14 3xM44 = 9 2xM45 = 4 5xM51 = 15 M56 = 0.5 3xM63 = 3 M64 = 0.5 Укупно = 84
Обавезни (1): M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41+M42+M43+M44+M51	30	M13 = 7 M14 = 5 3xM23 = 12 M41 = 10 2xM42 = 14 3xM44 = 9 5xM51 = 15 Укупно = 72

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу детаљног увида у поднети извештај о научном, истраживачком, пројектном, наставном и стручном ангажовању др Вука Даутовића, Комисија констатује да је кандидат у периоду од стицања звања научног сарадника до подношења предлога за избор у звање вишег научног сарадника остварио изузетно запажене и континуиране резултате. Његова научна продукција, исказана кроз ауторство и коауторство више научних монографија и бројних радова у референтним категоријама, као и активна и међународно видљива научна делатност, недвосмислено потврђују зрелост и самосталност његовог истраживачког профила. Посебно се истиче допринос др Даутовића развоју нових методолошких приступа у историји уметности, усмерених ка проучавању материјалности, визуелне културе и примењене уметности, као и његова способност да сопствена истраживања интегрише у шире регионалне и међународне научне токове. Ангажовање на националним и међународним пројектима, организација и координација научних конференција, као и активна улога у академским и уређивачким телима, сведоче о његовој изразитој професионалној ангажованости и институционалној одговорности. Поред научноистраживачког рада, др Даутовић је континуирано укључен у развој младих истраживача, као и у популаризацију науке и сарадњу са институцијама културе, чиме даје значајан допринос друштвеној видљивости и релевантности историје уметности као научне дисциплине. Имајући у виду укупан обим и квалитет остварених резултата, Комисија закључује да др Вук Даутовић у потпуности испуњава све законом и правилником прописане услове за избор у звање вишег научног сарадника и са пуним уверењем предлаже Наставно-научном већу да усвоји овај предлог.

У Београду 14. јануара 2026.

Чланови комисије:

Проф др. Игор Борозан
Редовни професор Одељења за историју уметности
Филозофски факултет – Универзитет у Београду

Проф др. Владимир Симић
Редовни професор Одељења за историју уметности
Филозофски факултет – Универзитет у Београду

др Љиљана Стошић
Научна саветница Балканолошког института
Српска академија наука и уметности